

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

s e s framställning till Ålands landsting med

№ 10/1952.

förslag till landskapslag angående ordningsstad-

ga för landsbygden i landskapet Åland.

Landsbygdens polismyndigheter hava ofta beklagat sig över, att någon ordningsstadga för landsbygden i landskapet icke finnes. I riket tillkom en dylik ordningsstadga genom förordningen den 1 juni 1928. Ordningsstadgan och särskilda med stöd av densamma utfärdade föreskrifter motsvara i sak städernas polisordningar. Dessa sistnämnda äro likväl kommunala föreskrifter för ordningens främjande i kommunen och hava tillkommit genom beslut av kommunens beslutande organ. Rikets ordningsstadga för landsbygden utgör åter av statsmakten utfärdade enhetliga föreskrifter för hela landsbygden. Föreskrifterna utgöra en komplettering till särskilda stadganden i strafflagen, motorfordonslagen och allmänna trafikstadgan, lagen om nöjestillställningar, föreskrifterna beträffande brandskydd och drivande av näring samt andra lagar och förordningar. Stadgandena i allmänna ordningsstadgan för landsbygden kunna sedan kompletteras och förtydligas genom kommunala ordningsstadgar.

Landskapsstyrelsen anser, att en verklig brist förefinnes genom avsaknaden av en ordningsstadga för landsbygden i landskapet - Mariehamn har sin polisordning - och har låtit uppgöra förslag till landskapslag i ämnet. Förslaget bygger i det stora hela på rikets förenämnda förordning och med stöd av densamma utfärdade särskilda föreskrifter. Dess innehåll är i huvudsak följande:

1 kap. Allmän ordning och säkerhet.

Detta kapitel innehåller i allmänhet förbud. Sålunda förbjudes folk att samla sig till hopa på allmän väg eller annan allmän plats så, att oordning uppstår eller trafiken hindras. Person, som utan giltig anledning uppehåller sig på ångbåtsbrygga eller annan allmän plats eller på arbetsplats och därigenom stör allmän ordning eller hindrar trafiken, är skyldig att på tillsägelse avlägsna sig.

Polisman och till brandbefälet hörande person äger rätt att förbjuda allmänheten att beträda plats för eldsvåda, olycksfall, inträffat brott och annat dylikt. Processioner och tåg få icke störa kyrklig förrättning i kyrka eller på begravningsplats. Personer, vilka äro druckna eller förtärt alkohol äga icke tillträde till nöjestillställningar, och till sådana tillställningar får ej medtagas vapen eller alkohol. På allmän väg eller annan allmän plats

får ej idrottsövningar, tävlingar eller lekar så anordnas, att fara för människor eller hinder för trafiken uppstår, ej heller är det tillåtet att på sådan plats eller vid offentlig förrättning eller allmän sammankomst genom oljud eller svordom störa lugnet eller föröva annat ofog. Att av okynne skriva, rita eller annorledes framställa ord, bilder eller andra tecken på vägg, port, plank, pelare, bänk eller annat dylikt vid allmän plats är icke tillåtet, ej heller får man på sådan plats uppträda eller uppföra sig så, att anständigheten därigenom såras. Kortspel och förtäring av alkohol under bar himmel på allmän plats eller i dess omedelbara närhet är icke heller tillåtet. Meddelanden och andra tillkännagivanden samt anslagstavlor böra så anbringas, att allmän ordning och trafiken därav icke lider men. Kapitlet innehåller vidare förbud mot att på allmän väg kasta, hälla, uthänga eller uppställa sådant, varav annan eller annans byggnad eller inhägnad kan skadas eller orenas, ävensom att vid sådant ställe, där människor vanligen färdas, lämna källare, brunn, grop, vak eller annan sådan öppning eller avsats obetäckt, ohägnad eller utan vård. Den, som utför eller leder arbete eller utför stensprängning, bör vidtaga försiktighetsmått till förekommande av fara för

människor.

2 kap. Trafikens trygghet.

På allmän väg får, om ej polisens tillstånd därtill erhållits, blott sådant arbete utföras, som avser under- och öppenställning av väg samt lastning och lossning av gods, då annan lämplig plats ej står till buds. Materialförråd, arbetsmaskiner och -redskap må på eller vid allmän väg uppläggas blott, då de oundgängligen behövas för arbeten, som få på vägområdet utföras. Då vägarbete pågår, bör vägen helt eller delvis avstängas, och där så erfordras under den mörka tiden lyktor anbringas vid de hinder, som avstänga vägen. Husdjur, vilka framföras på allmän väg, skola vallas eller hållas bundna. Ostyrt eller vårdslöst åkande eller ridande på allmän väg är förbjudet. På väg, där trafiksäkerheten eller skonande av vägen det kräver, skall särskild försiktighet iakttagas och farhastigheten minskas. Körande och fotgängare, som färdas på allmän bro eller färja, skall iakttaga, vad som föreskrives genom på platsen synliga kungörelser, eller vad polisen, brovakten eller färjkarlen anser nödigt att i varje särskilt fall meddela. På gångbana eller parkgång, som är avsedd för fotgängare, bör icke köras eller ridas ej heller framforslas lass eller börda,

som kan skada gångvägen eller vara andra till hinder eller men.

Vid körning på allmän väg bör som körsvan icke användas person,

som i anseende till sin ålder eller annars är därtill olämplig.

Fordon får icke lastas så tungt, att dragaren överanstränges. Vid

körning på allmän väg av plankor, bräder, stackar, hö, halm, göd-

sel eller annat dylikt skall lasset vara så lagt, att varan ej

faller eller utrinne på vägen eller annorledes vållar fara för

andra eller olägenhet för trafiken. Föremål få ej heller vid for-

ling släpa på marken, så att allmän väg eller därtill hörande

anläggningar skadas.

3 kap. Handel på allmänna platser.

Handel på allmänna platser får ske blott på därtill anvisade ställen och på därför bestämda tider. Kiosker, salustånd och fasta försäljningsanordningar må uppställas blott med vederbörligt tillstånd, så att allmän ordning eller trafiken ej därav störes.

4 kap. Övervakning av personer från annan ort.

Person, som ej är känd, är skyldig att på anfordran av polisman utreda sin identitet. Bostadsinnehavare skall på förfrågan av polisman uppgiva, vilka personer, som uppehålla sig i bostaden. Innehavare av härbärgeringsrörelse skall föra särskild bok, vari

skall antecknas resandes namn, yrke, nationalitet, bo och hemvist, ålder, den ort, varifrån han kommer, och dit han avreser, samt dagen för hans ankomst och avresa. Polisen är berättigad att granska sagda bok samt ävgiftsfritt få utdrag ur densamma. Genom föreskrift i kommunal ordningsstadga kan utövare av härbärgering åläggas att på bestämda tider skriftligen tillhandahålla polisen uppgifter angående resande. Arbetsgivare är pliktig att på anfordran av polismyndighet till denna insända skriftlig förteckning över de i hans arbete anställda arbetare, som hava sitt bo och hemvist i annan kommun.

5 kap. Om lokaler, som användas för nöjesändamål.

Stadgandena i detta kapitel beröra de s.k. nöjeslokalerna. Närmare utredning av innehållet torde icke vara av nöden.

6 kap. Särskilda bestämmelser.

Ingen närmare kommentering av nöden.

Hänvisande till förestående får landskapsstyrelsen värdsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ordningsstadga för landsbygden i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Allmän ordning och säkerhet.

1 §.

På allmän väg eller annan allmän plats må folk ej samla sig tillhopa så, att oordning uppstår eller trafiken hindras.

Den, som utan giltig anledning uppehåller sig på ångbåtsbrygga eller annan allmän plats eller arbetsplats och därigenom stör allmän ordning eller hindrar trafiken, är skyldig att på tillsägelse avlägsna sig.

2 §.

Uppstår eldsvåda eller sker olycksfall, brott eller annat dylikt, kan allmänheten förbjudas att beträda platsen för händelsen eller att uppehålla sig i dess närhet. Har sådant förbud meddelats av polisman eller brandbefäl, må ingen utan lov beträda det område förbudet gäller eller trots förbudet där kvarstanna.

3 §.

Processioner och tåg skola, då de samlas och medan de äro i rörelse, iakttaga de föreskrifter, som för ordningens upprätthållande och trafikens trygghet av polisen meddelas.

Tåg, som kan störa kyrklig förrättning, må icke, medan sådan förrättning i kyrka eller på begravningsplats pågår, uppehålla sig

i dess omedelbara närhet.

4 §.

Personer, som äro druckna eller förtärt starka drycker, må icke äga tillträde till nöjestillställningar. Iakttagas vid nöjestillställning sådan person, bör han omedelbart avlägsnas.

Till offentlig nöjestillställning må ingen medtaga skjutvapen, slidkniv, dolk, boxhandske eller annat vapen ej heller alkohol. Förbudet mot medtagande av vapen gäller ej till uniform hörande vapen ej heller polisman och tillförordnad ordningsman. Olovligen till nöjestillställning medförda vapen samt alkoholdrycker må av polisman och tillförordnad ordningsman fråntagas den, som medför sådana.

Beträffande allmänna sammankomster och offentliga nöjen skall i övrigt gälla, vad därom är särskilt stadgat.

5 §.

På allmän väg eller annan allmän plats må bollspel eller diskus- och spjutkastning ej äga rum, ej heller andra dylika idrottsövningar, tävlingar eller lekar så anordnas, att men eller fara för människor eller hinder för trafiken därav kan uppstå.

6 §.

Vid äventyr av i strafflagen stadgat straff vare förbjudet att på allmän väg, gata, farled eller annat offentligt ställe eller vid offentlig förrättning eller allmän sammankomst genom oljud eller svordom störa lugnet eller föröva annat ofog.

7 §.

Ej må någon av okynne på vägg, port, plank, pelare, bänk eller annat dylikt vid allmän plats skriva, rita eller annorledes framställa ord, bilder eller andra tecken.

Den, som antingen utsprider eller å ställe, som är för allmänheten tillgängligt, anslår eller utställer tryckalster, skrift eller bildlig framställning, som sårar tukt eller anständighet, straffes enligt strafflagen.

8 §.

Ej må någon på allmän väg, farled eller å annan allmän plats eller i dess omedelbara närhet eller vid offentligt tillfälle uppträda eller uppföra sig så, att anständigheten därigenom såras.

9 §.

Kortspel och förtäring av alkohol må ej förehavas under bar himmel på allmän plats eller i dess omedelbara närhet.

Den, som bedriver äventyrligt spel, straffes på sätt i straff-

252
lagen är sagt.

10 §.

Meddelanden och andra tillkännagivanden, så ock anslagstavlor, som utställas i det fria, böra så anbringas, att allmän ordning eller trafik icke härav lider men.

Där affärsannonser anbringas under bar himmel utom tätt bebyggt samhälle, skall vad i landskapslagen om naturskydd därom är stadgat lända till efterrättelse.

11 §.

Under bar himmel anbragta enskilda meddelanden eller tillkännagivanden må ej någon illvilligt avlägsna, sönderrika eller annorledes skada.

Den, som olovligen avlägsnar eller uppsåtligen förstör eller fördärvar offentlig kungörelse, som av myndighet allmänheten till kännedom anslagits, straffes enligt strafflagen.

12 §.

Vid äventyr av i strafflagen stadgat straff vare förbjudet att emot eller på allmän väg kasta, hälla, uthänga eller uppställa något, varav annan eller annans byggnad eller inhägnad kan skadas eller orenas.

253
Förorenande av vattendrag är i vattenrättslagen förbjudet.

13 §.

Ej må någon vid äventyr av i strafflagen stadgat straff å eller vid sådant ställe, där människor vanligen färdas, lämna källare, brunn, grop, vak eller annan sådan öppning eller avsats obetäckt, ohägnad eller utan vård eller tjänligt märke, så att därav fara för andra kan uppstå.

14 §.

Den, som leder eller utför arbete å byggnad, brunn, bro, väg eller dylikt, bör vid i strafflagen stadgat äventyr vidtaga nödiga försiktighetsmått till förekommande av fara för människor.

Utföres stembrytning medelst sprängning i närheten av bebodd plats eller eldfarliga föremål, bör laddningen så täckas, att stenar ej slungas omkring. Färdas människor på sådan plats eller i dess närhet eller ock på eller vid sådan väg eller annorstädes, där stensprängning verkställles, skola innan laddningen antändes vakter utställas, som med varningsrop eller under den ljusa tiden med röda flaggor och under den mörka tiden med rött ljus varsko människor från att närma sig platsen för sprängningen.

15 §.

Om förekommande av brandfara gälle vad därom är eller varder särskilt stadgat.

2 kap.

Trafikens trygghet.

16 §.

Ej må på allmän väg, såvida icke tillstånd av polisen därtill utverkats, utföras arbete, som kan störa trafiken eller vålla förbipasserande fara eller olägenhet.

Utan sådant tillstånd får dock på vägområde utföras arbete för under- och öppenställning av väg, på sätt därom är särskilt stadgat, samt jämväl lastning eller lossning av gods eller liknande arbete, där ej annan lämplig plats för ändamålet står till buds.

Vid utförande av arbete på vägområde bör tillses, att arbetet snabbt och såvitt möjligt utan avbrott slutföres samt att trafiken ej onödigtvis störes.

17 §.

Materialförråd, arbetsmaskiner eller annat dylikt, som kan vara till men för trafiken, må ej läggas på eller vid allmän väg, där de icke oundgängligen behövas för arbeten, som få på vägområdet utföras; och böra de därvid såvitt möjligt så uppläggas, att vägen el-

ler samfärdseln icke därav lider men.

Lägger man olovligen något på allmän väg, så att trafiken därav hindras, eller låter den, som borde avlägsna hindret, det där kvarbliva, eller hindrar någon av illvilja eller överdåd annan att färdas på allmän väg, gata eller torg, varde straffad enligt strafflagen.

18 §.

Utföres arbete för byggande eller reparerande av allmän väg eller utföres på sådan väg eljest arbete, varigenom trafiken i avsevärd grad hindras och utsättes för fara, bör den med arbete belagda vägdelen, medan arbetet pågår, på ändamålsenligt sätt efter omständigheterna antingen helt och hållet eller delvis hållas avstängd.

Där trafiksäkerheten det fordrar, böra tända lyktor under den mörka tiden av dygnet anbringas invid de hinder, som avstänga vägen.

Väg eller vägdal, vars trafikerande genom stängsel, anslag eller medelst annan synlig anordning angivits vara förbjudet, må icke utan lov begagnas under den tid förbudet gäller.

19 §.

Föras husdjur på allmän väg till eller från bete eller framdrivas de för annat ändamål på sådan väg böra de såvitt möjligt så vallas eller hållas bundna, att de icke hindra den övriga trafiken.

Lämnar någon i by på väg eller gata utan tillsyn häst eller annat kreatur, som kan skada människor, eller underlåter någon att hålla husdjur eller annat djur, som honom veterligen är farligt för människor, instängt eller säkert bundet, vare förfallen till straff enligt strafflagen.

20 §.

Ej må körande på allmän väg eller annan allmän plats utan nödvång stanna fordon så eller på sådant ställe, att trafiken däri-genom hindras. På livligt trafikerad väg, så ock i vägsål må fordon i allmänhet ej utan lov eller giltig anledning stannas för längre tid än av lastning eller lossning påkallas. Fordon, som stannats, bör stå så nära körbanans kant som möjligt.

21 §.

Ej må någon på allmän väg eller annan allmän plats åka eller rida ostyrligt eller vårdslöst, så att fara för trafiken därav kan uppstå.

Den, som i by åker eller rider överdådigt på allmän väg eller

ock där övar in häst, straffes enligt strafflagen.

22 §.

Särskild försiktighet bör iakttagas och farhastigheten minskas, i den mån trafiksäkerheten eller skonande av vägen det kräver, vid körning å livligt trafikerade platser, i kurvor eller på mjuk väg eller där väghanan är ojämn eller gropig eller där utsikten skymmes av hinder, så ock på starkt sluttande väg, i väg- och andra trafikledskorsningar, på broar och trånga platser, vid passerande förbi andra fordon samt i mörker och dimma.

Anvisningar, som givits å anslagstavlur eller genom varningsmärken, uppställda vid vägarna, böra noggrant iakttagas.

På uppblött väg må ej onödigtvis köras med sådan fart, att fotgängare utsättas för smutsstänk.

Angående vad som skall iakttagas, då körande mötas eller passera varandra, är särskilt stadgat.

23 §.

Körande, så ock fotgängare, som färdas på allmän bro eller färja, böra iakttaga de föreskrifter, som till kännedom meddelas genom på platsen anslagna synliga kungörelser eller vilka polisen, brovakten eller färjkarlen anse nödigt i varje särskilt fall med-

dela.

Polismyndighet kan, där synnerliga skäl föreligga, tillfälligt föreskriva, att på livligt trafikerad eller ur trafiksynpunkt eljest farlig plats må köras endast i skritt. Sådan föreskrift bör till kännedom meddelas medelst på platsen anbragt synligt tillkännagivande.

24 §.

På gångbana eller parkgång, avsedd för fotgängare, må ingen olovligen köra eller rida, ej heller eljest framforsla lass eller bära börda, som kan skada gångvägen eller vara andra till hinder eller men.

25 §.

Körande bör vid behov genom rop eller annorledes varsko dem, som komma i hans väg. Har körande under åkningen tillskyndat annan skada, bör han genast stanna, på anfordran uppgiva sitt namn och sin boningsort samt vid behov bistå den skadade.

26 §.

Körande bör ofördröjligen stanna på tillsägelse eller tecken av polisman.

27 §.

Vid körning med häst på allmän väg skall den körande såvitt möjligt hålla sig antingen i fordonet vid tömmarna eller i fordonets omedelbara närhet, varvid fordonet och hästen böra oavbrutet övervakas.

Ej må vid körning på allmän väg någon, som i anseende till sin ålder eller av annan orsak är därtill olämplig, vara körsven, där detta kan medföra fara för trafiken.

28 §.

Fordon må icke lastas så tungt eller på sådant sätt, att dragaren överanstränges.

Dragare må icke plågas genom opåkallad användning av piska eller ryckande i tömmarna.

Den, som ådagalägger grymhet emot djur, straffes enligt strafflagen.

29 §.

Vid forsling på allmän väg av plankor, bräder, stockar, hö, halm, gödsel eller annat dylikt gods eller ämne skall lasset vara så lagt, att varan ej faller eller utrinne på vägen och att lasset icke kan skrämma hästar, stjälpas, falla isär, stänga vägen eller annorledes vålla fara för andra eller olägenhet för

trafiken.

Ej må föremål vid forsling släpa på marken, så att allmän väg eller därtill hörande anläggningar skadas.

30 §.

Beträffande trafik med motorfordon skall, förutom i detta kapitel intagna på sådan trafik tillämpliga bestämmelser, iakttagas vad därom är särskilt stadgat.

3 kap.

Handel på allmänna platser.

31 §.

Ej må handel eller annan näring på allmän plats idkas annorstädes än på för ändamålet förbehållna eller anvisade platser, ej heller å andra än på därför bestämda tider.

32 §.

Kiosker, salustånd eller andra fasta försäljningsanordningar må icke uppsättas på allmän plats, med mindre tillstånd därtill erhållits, ej heller må handel eller annan näring på sådan plats så bedrivas, att allmän ordning störes eller trafiken hindras.

33 §.

Med avseende å närings idkande skola i övrigt de stadganden,

vilka därom särskilt utfärdats, lända till efterrättelse.

4 kap.

Övervakning av personer från annan ort.

34 §.

Person, som ej är känd, är skyldig att på anfordran av polisman uppgiva namn, yrke samt bo och hemvist ävensom, då polisman på grund härav eller av annan särskild orsak sådant fordrar, meddela om sig jämväl andra upplysningar, som äro av nöden för utredande av hans identitet.

Den, som i avsikt att vilseleda myndighet begagnar sig av namn, stånd eller yrke, vilket ej tillkommer honom, straffes enligt strafflagen.

35 §.

Innehavare av bostad eller den, som handhar vården om bostad, är skyldig att på förfrågan för polisman uppgiva, vilka personer som uppehålla sig i bostaden.

36 §.

Den, som utövar härbärgering av resande, är pliktig att föra särskild bok, vari böra antecknas den resandes namn, yrke, nationalitet, bo och hemvist, ålder, den ort, varifrån han kommer

och dit han begiver sig, samt dagen för hans ankomst och avresa.

Polisen är berättigad att när som helst granska sagda bok och avgiftsfritt erhålla nödiga utdrag ur densamma.

Genom föreskrift i kommunal ordningsstadga kan den, som utövar härbärgering av resande, åläggas att på bestämda tider skriftligen tillhandahålla polisen de uppgifter beträffande resande, som i 1 momentet omförmälas.

Vad ovan i denna paragraf är sagt, äger jämväl tillämpning med avseende å gästgiverier.

Beträffande skyldighet för den, som upplåter bostad åt utlänning, att för polismyndigheten på orten förete dennes pass eller vistelsebiljett, är särskilt stadgat.

37 §.

Arbetsgivare eller hans ställföreträdare är skyldig att på anfordran av vederbörande polismyndighet till denna insända skriftlig förteckning över de i hans arbete anställda arbetare, som ha va sitt bo och hemvist i annan kommun. I förteckningen skola uppgivas arbetarens namn, ålder samt bo och hemvist.

5 kap.

Om lokaler, som användas för nöjestillställningar.

38 §.

Nöjeslokal bör vara inrymd i byggnadens första våning, såframt icke byggnaden är av den beskaffenhet, att lokalens förläggning i andra våningen icke medför våda med hänsyn till olycksfall eller eldfara. Läktare böra, därest de sakna särskild utgång, förses med minst 80 cm breda nödfallstrappor, vilka från fönster, som även vintertid kunna öppnas, eller från för ändamålet inrättade tillräckligt stora luckor leda ned till marken.

39 §.

Om lokalen är försedd med särskild scen, bör denna hava skild utgång.

Ridån bör förfärdigas av eldfast eller långsamt brinnande ämne och får icke anbringas så nära rampelden, att fara för antändning föreligger.

Om vid rampbelysningen användas oljelampor eller ljus, bör å dessa anbringas skydd på åskådarsidan av plåt och på scensidan av metallnät.

40 §.

Till nöjeslokal må tillträde icke medgivas en större allmänhet än att 1 m² golvyta motsvarar utrymmet för två personer.

Sittplatserna böra fördelas i grupper om högst 12 x 12 och bör mellan grupperna på varje sida lämnas en fri gång av minst 1 meters bredd.

41 §.

Dörrar, gångar och trappor, som leda ut från lokalen, böra vara tillräckligt breda, så att allmänheten vid inträffande fara lätt kan avlägsna sig. Dörrarna, som böra öppnas utå, skola hållas olåsta från början av tillställningen intill dess allmänheten avlägsnat sig.

I tamburer och i utledande gångar må stolar, bänkar, kulisser eller andra föremål, som hindra allmänheten att fritt röra sig, icke anhopas. Ej heller må nöjeslokalens golv eller till lokalen ledande trappor och gångar täckas med lösa mattor.

42 §.

Försäljning av inträdesbiljetter bör anordnas så, att trängsel icke uppstår.

43 §.

För överplagg bör finnas en särskilt avstängd plats, som om vintern skall hållas varm och bör vara så belägen, att avklädandet och påklädandet i minsta möjliga mån verkar störande vid ut-

träddandet ur lokalen.

I samband med lokalen eller på gården utanför densamma bör finnas ett snyggt avträde särskilt för vardera könet.

44 §.

Tak- och vägglampor böra vara säkert fästade; utgöras lamporna av oljelampor och äro dessa anbragta nära taket eller väggen, bör taket och väggen innanför gränsen av varje lampas glödbåge betäckas med plåt.

45 §.

Nöjeslokalen, temburerna, trapporna och gångarna böra hållas upplysta under hela den tid tillställningen pågår. Dessutom böra därstädes finnas sådana reservbelysningsanordningar, som i varje särskilt fall bestämmes.

Till nöjeslokal hörande gårdsplan bör vara omgärdad och under den mörka tiden belyst.

46 §.

Den, som anordnar nöjestillställning, bör, såframt distriktets länsman finner sådant nödvändigt, i nöjeslokalen eller dess närmaste omgivning hålla i beredskap ett lämpligt rum för förvaring tillsvidare av anhållna personer.

47 §.

I lokalen bör finnas en tillräcklig mängd brandredskap i fullgott skick samt vatten för eldsläckning.

48 §.

Länsman bör vart tredje år avsyna nöjeslokalerna i sitt distrikt. Ny nöjeslokal må icke tagas i bruk, förrän länsmannen avsynat och godkänt densamma. Vid synen bör bestämmas:

a) det högsta antal personer, som får beredas tillträde till nöjeslokalen samt därtill hörande läktare, särskilt för varje såväl med anordnande av sittplatser som utan sådana;

b) huruvida och vilka särskilda säkerhetsåtgärder äro av nöden vid anordnandet av sittplatser;

c) huru reservbelysningen bör anordnas;

d) brandredskapens antal, beskaffenhet och förvaringsplats; samt

e) huruvida i förekommande fall särskilda säkerhetsåtgärder, utöver vad ovan föreskrivits, tilläventyrs äro av nöden och av vilken beskaffenhet.

49 §.

Lokal, som tillfälligtvis användes för nöjestillställning, bö

vara sådan, att densamma utan fara kan för ändamålet begagnas.

Dörrarna och trapporna böra vara tillräckligt breda och dörrarna öppnas utåt, och få dessa icke under den tid tillställningen pågår hållas låsta.

Till lokalen får icke beredas tillträde för så många personer, att trängsel uppstår.

Lokalen bör vara tillräckligt upplyst och belysningen så anordnad, att eldfara förekommes.

På stället böra finnas nödiga brandredskap.

50 §.

Om cirkus-, varieté-, kabaret-, film-, vaxkabinett-, skjutbane-, luftgunga-, karusell- eller andra med dessa jämförliga föreställningar eller inrättningar anordnas i för ändamålet tillfälligtvis uppförd byggnad eller i tält eller med tillfälliga bärande konstruktioner, meddelar länsman de anvisningar och föreskrifter, han för upprätthållande av allmän ordning samt till förekommande av eldfara och olycksfall finner nödvändiga.

51 §.

Länsman meddele i varje särskilt fall de ytterligare anvisningar, han med hänsyn till omständigheterna finner av behovet påkal-

lade.

52 §.

Skulle i följd av bestämmelserna i detta kapitel ändringar böra vidtagas i nöjeslokal, som inrättats före denna landskapslags ikraftträdande, äger landskapsstyrelsen på ansökan bestämma tiden härför.

6 kap.

Särskilda bestämmelser.

53 §.

Tillstånd, som meddelas i enlighet med denna landskapslag, må beviljas med eller utan villkor samt på viss tid eller med förbehåll, att detsamma kan återkallas. Överträdas vid tillståndet fästade villkor eller meddelade föreskrifter, kan tillståndet återkallas, även om det är givet på viss tid.

Meddelat tillstånd återkallas av den myndighet, som beviljat detsamma.

54 §.

För iakttagande av i denna landskapslag ingående bestämmelser rörande arbeten och säkerhetsåtgärder ansvarar den, för vars räkning arbetet utföres, där ej särskild arbetsledare blivit för an-

betet anställd.

55 §.

Den, som bryter emot stadgandena i denna landskapslag eller på grund därav utfärdade bestämmelser, dömes, där icke förseelsen är belagd med straff i annat lagrum, till högst etthundra dagsböter.

Underlåter någon att iakttaga vad i denna landskapslag är stadgat eller på grund av densamma särskilt föreskrivits, kan polisen på hans bekostnad låta utföra det, som underlåtits, på sätt därom är särskilt stadgat, eller inom gränserna för sin maktbefogenhet vidtaga andra åtgärder för att förebygga att uraktlåtenheten kunde föranleda fara för allmän ordning eller säkerhet eller hinder för trafiken.

56 §.

Landskapsstyrelsen äger att vid behov genom landskapsförordning giva närmare anvisningar angående tillämpningen av denna landskapslag.

Mariehamn den 13 februari 1952.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom
Ch. Stormbom.